

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) NUTARTIS

2021 m. birželio 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Imigracijos ir prieglobsčio politika – Tarptautinė apsauga – Direktyva 2013/33/ES – 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktas – Tarptautinės apsaugos prašytojų sulaikymas – Prašytojas, sulaikytas taikant grąžinimo procedūrą pagal Direktyvą 2008/115/EB, kai yra rimtų priežasčių manyti, jog jis prašo tarptautinės apsaugos tik siekdamas, kad būtų atidėtas arba sutrukdytas sprendimo grąžinti vykdymas – Objektīvūs kriterijai, pagrindžiantys tokias priežastis – Prašytojas, jau turėjęs galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra“

Byloje C-186/21 PPU

dėl *Upravno sodišče* (Administracinis teismas, Slovėnija) 2021 m. kovo 15 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2021 m. kovo 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

J. A.

prieš

Republika Slovėnija

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan (pranešėjas) ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į išklausus generalinį advokatą priimtą sprendimą išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/33/ES, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo (OL L 180, 2013, p. 96), 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punkto išaiškinimo.

* Proceso kalba: slovėnų.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant J. A. ir *Republika Slovenija* (Slovėnijos Respublika) ginčą dėl jo administracinio sulaikymo nagrinėjant tarptautinės apsaugos prašymą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2008/115/EB

- 3 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008, p. 98) 1 straipsnyje nustatyta:

„Šia direktyva nustatomi bendri standartai ir tvarka, taikomi valstybėse narėse, grąžinant neteisėtai esančius trečiųjų šalių piliečius, remiantis pagrindinėmis teisėmis kaip Bendrijos ir tarptautinės teisės bendraisiais principais, įskaitant pabėgėlių apsaugos ir žmogaus teisių reikalavimus.“

- 4 Šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Valstybės narės priima sprendimą grąžinti kiekvieno trečiosios šalies piliečio, neteisėtai esančio jų teritorijoje, atžvilgiu, nepažeisdamos 2–5 dalyse nurodytų išimčių.“

- 5 Minėtos direktyvos 15 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės gali sulaikyti trečiosios šalies pilietį, kuriam taikoma grąžinimo tvarka tik tam, kad parengtų grąžinimą ir (arba) įvykdytų išsiuntimo procesą (nebent konkrečiu atveju gali būti veiksmingai taikomos kitos pakankamos, tačiau švelnesnės priverstinės priemonės), visų pirma, kai:

- a) esama pasislėpimo pavojaus, arba
- b) atitinkamas trečiosios šalies pilietis vengia pasirengimo grąžinimui ar išsiuntimo proceso, arba jiems trukdo.

Sulaikymas turi trukti kuo trumpiau ir būti taikomas tik tol, kol tinkamai vykdomas pasiruošimas išsiuntimui.“

Direktyva 2013/33

- 6 Direktyvos 2013/33 15 ir 20 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(15) prašytojų sulaikymas turėtų būti taikomas pagal pamatinį principą, kad asmuo neturėtų būti sulaikomas vien dėl to, kad jis prašo tarptautinės apsaugos, visų pirma pagal tarptautinius teisinius valstybių narių įsipareigojimus ir pagal Ženevos konvencijos 31 straipsnį. Prašytojai gali būti sulaikomi tik šioje direktyvoje labai aiškiai apibrėžtomis išimtinėmis aplinkybėmis, laikantis būtinumo ir proporcingumo principų, kiek tai susiję su tokio sulaikymo pobūdžiu ir tikslu. Sulaikytam prašytojui turėtų būti suteikta galimybė veiksmingai pasinaudoti reikiamomis procedūrinėmis garantijomis, kaip antai teismine gynyba nacionalinėje teisminėje institucijoje.

<...>

(20) siekiant geriau užtikrinti fizinę ir psichologinę prašytojų neliečiamybę, sulaikymas turėtų būti kraštutinė priemonė ir gali būti taikomas tik po to, kai buvo tinkamai išnagrinėtos visos su laisvės atėmimu nesusijusios sulaikymui alternatyvios priemonės. Taikant bet kurią sulaikymui alternatyvią priemonę turi būti gerbiamos prašytojų pagrindinės žmogaus teisės.“

7 Šios direktyvos 8 straipsnyje „Sulaikymas“ numatyta:

„1. Valstybės narės negali sulaikyti asmens vien dėl to, kad jis yra prašytojas pagal 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos [(OL L 180, 2013, p. 60)].

2. Įrodžiusios, kad tai būtina, ir kiekvieną atvejį vertindamos individualiai, valstybės narės gali sulaikyti prašytoją, jeigu neįmanoma veiksmingai taikyti kitų švelnesnių alternatyvių priemonių.

3. Prašytoją galima sulaikyti tik šiais atvejais:

<...>

d) jei jis sulaikytas taikant grąžinimo procedūrą pagal Direktyvą [2008/115] siekiant parengti grąžinimą ir (arba) įvykdyti išsiuntimo procesą, ir atitinkama valstybė narė gali pagrįsti objektyviais kriterijais, be kita ko, kad jis jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra, kad yra rimtų priežasčių manyti, jog jis prašosi tarptautinės apsaugos tik siekdamas, kad būtų atidėtas arba sutrukdytas sprendimo grąžinti vykdymas;

<...>

Sulaikymo pagrindai nustatomi nacionalinėje teisėje.

<...>“

Slovėnijos teisė

8 Iš 2016 m. kovo 4 d. *Zakon o mednarodni zaščiti* (Įstatymas dėl tarptautinės apsaugos) (*Uradni list RS*, Nr. 16/17, toliau – ZMZ-1) 84 straipsnio 1 dalies trečios įtraukos matyti, kad kompetentinga institucija gali tarptautinės apsaugos prašytojui taikyti privalomą sulaikymo priemonę prieglobsčio prašytojų priėmimo centro patalpose, kai prašytojui taikomas administracinis sulaikymas remiantis 2011 m. birželio 16 d. *Zakon o tujcih* (Užsieniečių įstatymas; *Uradni list RS*, Nr. 1/18), siekiant inicijuoti ir įvykdyti grąžinimą ar išsiuntimo procesą ir kai yra pagrįstų priežasčių manyti, kad šis prašytojas savo prašymą pateikė tik tuo tikslu, kad būtų atidėtas arba sutrukdytas sprendimo išsiųsti vykdymas, nors ankstesniame etape jis jau turėjo galimybę pateikti tokį prašymą.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9 J. A. yra Bosnijos ir Hercegovinos pilietis, kuris nenustatytą dieną Slovėnijoje pateikė tarptautinės apsaugos prašymą; šis prašymas buvo atmestas 2020 m. vasario 24 d. sprendimu, kuris tapo galutinis 2021 m. sausio 11 d. ir vykdytinas 2021 m. vasario 11 d.

10 Vykstant su šiuo prašymu susijusiam procesui 2018 m. lapkričio 6 d. *Okrožno sodišče v Ljubljani* (Liublianos apygardos teismas, Slovėnija) nuosprendžiu J. A. buvo nuteistas vienu metų laisvės atėmimo bausme už grąžinimą kitam asmeniui, smurtą jo atžvilgiu ir kito asmens turto sugadinimą. *Višje sodišče v Ljubljani* (Liublianos apeliacinis teismas, Slovėnija), išnagrinėjęs apeliacinį skundą, 2019 m. gegužės 23 d. nuosprendžiu nuteisė J. A. vienu metų ir trijų mėnesių laisvės atėmimo bausme

ir skyrė papildomą bausmę – draudimą trejus metus atvykti į nacionalinę teritoriją. Sprendimas atmesti J. A. tarptautinės apsaugos prašymą tapo vykdytinas 2021 m. vasario 11 d., tuo metu jis dar atliko laisvės atėmimo bausmę įkalinimo įstaigoje.

- 11 Pasibaigus laisvės atėmimo bausmei J. A. buvo perimtas Slovėnijos policijos ir jis išreiškė pageidavimą pateikti naują tarptautinės apsaugos prašymą. Remiantis šios institucijos 2021 m. vasario 27 d. užpildyta registracijos forma, J. A. kaip prašymo pagrindą nurodė mirties grėsmę savo kilmės šalyje.
- 12 J. A. buvo gražintas į Liublianos prieglobsčio prašytojų priėmimo centrą (Slovėnija) ir po naujo tarptautinės apsaugos prašymo pateikimo jam buvo žodžiu pranešta apie jo administracinį sulaukimą.
- 13 2021 m. kovo 1 d. *Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije* (Slovėnijos Respublikos vidaus reikalų ministerija, toliau – Vidaus reikalų ministerija), remdamasi ZMZ-1 84 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka, formaliai priėmė sprendimą dėl J. A. sulaukymo Postojnos užsieniečių sulaukymo centro (Slovėnija) patalpose laikotarpiui nuo 2021 m. vasario 27 d. iki dienos, kai išnyks sulaukymo priežastys; vis dėlto sulaukymas turėjo baigtis 2021 m. gegužės 27 d., numatant galimybę jį pratęsti mėnesiui. Šis sprendimas buvo motyvuotas tuo, kad J. A. jau buvo sulaukytas pagal Užsieniečių įstatymą dėl pradėtos gražinimo procedūros ir kad buvo pagrįstų priežasčių manyti, jog naujas tarptautinės apsaugos prašymas buvo pateiktas vien tam, kad būtų atidėtas arba sutrukdytas sprendimo išsiųsti vykdymas, nors J. A. turėjo galimybę pateikti tokį prašymą ankstesniame etape.
- 14 Šiuo klausimu Vidaus reikalų ministerija nusprendė, kad J. A. išreiškė ketinimą pateikti naują tarptautinės apsaugos prašymą tik tada, kai tapo aišku, kad bus pradėtas išsiuntimo procesas iš Slovėnijos teritorijos siekiant įvykdyti papildomą draudimo atvykti į nacionalinę teritoriją sankciją. Iš tiesų J. A. jau galėjo išreikšti ketinimą pateikti tokį prašymą bausmių vykdymo įstaigoje, kur vykdė laisvės atėmimo bausmę, esantiems pareigūnams, kai sprendimas atmesti jo pirmąjį tarptautinės apsaugos prašymą tapo vykdytinas. Vidaus reikalų ministerija padarė išvadą, kad J. A. pateikė prašymą vien siekdamas, kad būtų atidėtas arba sutrukdytas sprendimo išsiųsti iš Slovėnijos teritorijos vykdymas, ir tai patvirtina aplinkybė, kad J. A., grįsdamas savo naują prašymą, nenurodė jokio naujo fakto ar įrodymo, palyginti su nurodytaisiais pirmajame tarptautinės apsaugos prašyme.
- 15 J. A. apskundė Vidaus reikalų ministerijos sprendimą *Upravno sodišče* (Administracinis teismas, Slovėnija). Jis mano, kad jo sulaukymas negali būti grindžiamas ZMZ-1 84 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka, nes šioje nuostatoje nėra objektyvių kriterijų, kuriais remiantis būtų galima įvertinti, ar jis išreiškė ketinimą pateikti naują tarptautinės apsaugos prašymą vien tam, kad būtų atidėtas sprendimo išsiųsti iš Slovėnijos teritorijos vykdymas.
- 16 J. A. prašymu 2021 m. kovo 11 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kad, kol bus priimtas galutinis sprendimas dėl skundo arba vėliausiai iki Vidaus reikalų ministerijos sprendime nurodyto termino pabaigos, suinteresuotasis asmuo būtų laikomas Liublianos prieglobsčio prašytojų priėmimo centre.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, prašydamas Teisingumo Teismo taikyti prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą pagal Procedūros reglamento 107 straipsnį, paaiškino, kad sprendimas dėl J. A. prašymo priklauso nuo Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punkto, kuris ZMZ-1 84 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka perkeltas į nacionalinę teisę, išaiškinimo.
- 18 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar ZMZ-1 84 straipsnio 1 dalies trečioje įtraukoje, kurioje numatyta, kad J. A. padėtyje esantis asmuo jau turėjo galimybę prašyti tarptautinės apsaugos, nustatytas „objektyvus kriterijus“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktą.

- 19 Šiuo aspektu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad atsižvelgiant į Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punkte esančią formuluotę „be kita ko“ reikia manyti, jog šioje nuostatoje numatytas faktas, kad „jis jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra“, yra „objektyvus kriterijus“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, atitinkantis ZMZ-1 84 straipsnio 1 dalies trečioje įtraukoje numatytą kriterijų. Šiomis aplinkybėmis faktas, kad Slovėnijos teisės aktų leidėjas šioje nuostatoje nenumatė kitų objektyvių kriterijų, negali turėti jokios įtakos tokioje byloje kaip ši, kai nacionalinės institucijos rėmėsi tik šiuo objektyviu kriterijumi motyvuodamos sprendimą sulaukyti.
- 20 Jeigu tokiam aiškinimui nebūtų pritarta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar perkeldamas Direktyvą 2013/33 nacionalinės teisės aktų leidėjas, paisydamas teisinio nuspėjamumo ir nediskriminavimo bei vienodo požiūrio principų, taip pat atsižvelgdamas į šios direktyvos 15 konstatuojamąją dalį, neturėjo įpareigojamojoje, aiškioje ir bendroje nuostatoje numatyti objektyvių kriterijų, kuriais remdamosi, be išankstinio konstatavimo, kad atitinkamas asmuo turėjo galimybę pateikti tarptautinės apsaugos prašymą, nacionalinės institucijos gali nuspręsti, kad yra rimtų priežasčių manyti, jog prašytojas prašo tarptautinės apsaugos tik siekdamas, kad būtų atidėtas arba sutrukdytas sprendimo grąžinti vykdymas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad pagal šį požiūrį pagrindinėje byloje nagrinėjamas Vidaus reikalų ministerijos sprendimas turi būti panaikintas dėl to, kad ZMZ-1 konkrečiai neapibrėžti objektyvūs kriterijai, į kuriuos turi atsižvelgti nacionalinės valdžios institucijos.
- 21 Šiomis aplinkybėmis *Upravno sodišče* (Administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Direktyvos [2013/33] 8 straipsnio 3 dalies [pirmos pastraipos] d punktą reikia aiškinti taip, kad formuluotė „be kita ko“ prie objektyvių kriterijų aiškiai priskiria aplinkybę, kad „[prašytojas] jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra“?
2. Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar Direktyvos [2013/33] 8 straipsnio 3 dalies [pirmos pastraipos] d punktą reikia aiškinti taip, kad nurodytomis aplinkybėmis sulaukymas galimas tik remiantis iš anksto nustatytais objektyviais kriterijais ir išankstiniu konstatavimu, kad prašytojas jau turėjo galimybę pateikti tarptautinės apsaugos prašymą, kuriuo remiantis būtų galima daryti išvadą, kad yra rimtų priežasčių manyti, jog šis prašymas buvo pateiktas tik siekiant, kad būtų atidėtas arba sutrukdytas sprendimo grąžinti vykdymas?“

Dėl sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūros

- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašė, kad šis prašymas būtų nagrinėjamas pagal sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą, numatytą Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje.
- 23 Grįsdamas šį prašymą šis teismas teigia, kad J. A. taikomas administracinis sulaukymas ir kad sulaukymo pratęsimas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties.
- 24 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, pirma, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Direktyvos 2013/33, patenkančios į ESV sutarties trečiosios dalies V antraštinės dalies, kurioje reglamentuojama laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė, taikymo sritį, išaiškinimo. Todėl jis gali būti nagrinėjamas pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.
- 25 Antra, kiek tai susiję su skubos sąlyga, reikia pažymėti, kad ši sąlyga įvykdyta, be kita ko, kai iš atitinkamo asmens pagrindinėje byloje laisvė tuo metu yra atimta ir tolesnis sulaukymo jam taikymas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties. Šiuo aspektu atitinkamo asmens padėtį reikia vertinti tą dieną, kai nagrinėjamas prašymas taikyti prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą

(2020 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU ir C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 99 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 26 Pagal suformuotą jurisprudenciją trečiosios šalies piliečio apgyvendinimas sulaikymo centre tiek nagrinėjant jo tarptautinės apsaugos prašymą, tiek siekiant jį išsiųsti yra laisvės atėmimo priemonė (2020 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU ir C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 100 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 27 Nagrinėjama atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad iš pareiškėjo pagrindinėje byloje atimta laisvė nuo tada, kai jis buvo sulaikytas, kiek tai susiję su jo tarptautinės apsaugos prašymu, ir kad tolesnis jo sulaikymas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties, nes Vidaus reikalų ministerijos sprendimo panaikinimas galėtų jį nutraukti.
- 28 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia patenkinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo prašymą nagrinėti jį pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.

Dėl prejudicinių klausimų

- 29 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį, jeigu atsakymą į tokį klausimą galima aiškiai nustatyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos arba jeigu atsakymas į klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, nekelia jokių pagrįstų abejonių, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklauses generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.
- 30 Šioje byloje reikia taikyti šią nuostatą.

Dėl pirmojo klausimo

- 31 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktas turi būti aiškinamas taip, kad tai, jog tarptautinės apsaugos prašytojas jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra, yra objektyvus kriterijus, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 32 Šiuo klausimu primintina, kad remiantis Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 1 dalimi valstybės narės negali sulaikyti asmens vien dėl to, kad jis yra tarptautinės apsaugos prašytojas.
- 33 Be to, šios direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad sulaikymas gali būti taikomas tik tada, kai atrodo būtinas ir kai atskirai įvertinamas kiekvienas konkretus atvejis, jeigu kitos švelnesnės prievartos priemonės negali būti veiksmingai taikomos. Vadinasi, nacionalinės institucijos gali sulaikyti tarptautinės apsaugos prašytoją tik kiekvienu konkrečiu atveju patikrinusios, ar sulaikymas proporcingas juo siekiamiems tikslams; tokio patikrinimo visų pirma reikia siekiant užtikrinti, kad sulaikymas būtų naudojamas tik kaip kraštutinė priemonė (šiuo klausimu žr. 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija (Tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimas)*, C-808/18, EU:C:2020:1029, 175 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2020 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU ir C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 258 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 34 Be to, iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje išsamiai išvardyti įvairūs pagrindai, kuriais galima pateisinti sulaikymą, ir kad kiekvienas iš šių pagrindų atitinka konkretų poreikį ir yra savarankiško pobūdžio (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija (Tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimas)*, C-808/18, EU:C:2020:1029, 168 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 35 Konkrečiai kalbant apie Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punkte numatytą sulaikymo pagrindą, reikia pažymėti, kad pagal šią nuostatą sulaikyti tarptautinės apsaugos prašytoją remiantis šia direktyva galima, jeigu jam jau taikoma grąžinimo procedūra pagal Direktyvą 2008/115, siekiant parengti grąžinimą ir (arba) įvykdyti išsiuntimo procesą, ir jeigu atitinkama valstybė narė gali pagrįsti objektyviais kriterijais, be kita ko, kad prašytojas jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra, kad yra rimtų priežasčių manyti, jog jis prašo tarptautinės apsaugos tik siekdamas, kad būtų atidėtas arba sutrukdytas sprendimo grąžinti vykdymas.
- 36 Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punkte numatytam sulaikymo pagrindui taikomos dvi atskiros kumuliacinės sąlygos. Pirmą, būtina, kad tarptautinės apsaugos prašytojas būtų sulaikytas siekiant jį išsiųsti pagal Direktyvos 2008/115 IV skyrių, ir, antra, remiantis objektyviais kriterijais, yra rimtų priežasčių manyti, kad prašytojas pateikė tarptautinės apsaugos prašymą vien tam, kad būtų atidėtas ar sutrukdytas sprendimo grąžinti vykdymas.
- 37 Dėl objektyvių kriterijų, kuriais remdamosi valstybių narių kompetentingos institucijos turi pagrįsti egzistuojančias rimtas priežastis pagal Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktą, reikia konstatuoti, kad nors šioje nuostatoje neapibrėžiama sąvoka „objektyvūs kriterijai“, joje pateikiamas kriterijaus, kuriuo gali remtis šios institucijos, pavyzdys, t. y. aplinkybė, kad tarptautinės apsaugos prašytojas jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra.
- 38 Iš tiesų šioje nuostatoje vartojamas žodžių junginys „be kita ko“, kuris bendrinėje kalboje yra „kaip antai“, „pavyzdžiui“, „visų pirma“, „konkrečiai“, „kaip“ ar „kaip ir“ sinonimas, aiškiai rodo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo pateikti pavyzdį objektyvaus kriterijaus, kuriuo kompetentingos nacionalinės institucijos gali remtis, kad pagrįstų, jog yra rimtų priežasčių manyti, kad prašytojas pateikė tarptautinės apsaugos prašymą vien tam, kad būtų atidėtas ar sutrukdytas sprendimo grąžinti vykdymas.
- 39 Taigi reikia konstatuoti, jog tai, kad tarptautinės apsaugos prašytojas jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra, yra vienas iš objektyvių kriterijų, kuriais kompetentingos nacionalinės institucijos gali remtis, siekdamos pagrįsti, kad yra rimtų priežasčių manyti, jog suinteresuotasis asmuo tarptautinės apsaugos prašymą pateikė vien tam, kad būtų atidėtas ar sutrukdytas sprendimo grąžinti vykdymas.
- 40 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2013/33 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktas turi būti aiškinamas taip, kad tai, jog tarptautinės apsaugos prašytojas jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra, yra objektyvus kriterijus, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Dėl antrojo klausimo

- 41 Kadangi antrasis klausimas pateiktas tuo atveju, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, į jį atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 42 Kadangi šis procesas pagrindinių bylų šalims yra vienas iš etapų prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamosiose bylose, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nutaria:

2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/33/ES, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo, 8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktas turi būti aiškinamas taip, kad tai, jog tarptautinės apsaugos prašytojas jau turėjo galimybę pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra, yra objektyvus kriterijus, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Parašai.